

че Свѣтый ѿ дѣржи при себѣ си за грѣхъ..... Та и за това ѿ крые.

Епархъ-тѣ начина да крѣши и да укорѣва Свѣтаго съ най гнѣсни дѣумы, той вѣше готовъ да го мѣчи: „Ако заповѣдашь да ми рѣжѣтъ тѣло-то съ желѣза, отговори Свѣтый, то ты ще очистишь утробѣ-тѣ ми, защо-то виждамъ, че съмъ болѣнъ; видишь, ты ще ми сторишь добро, а не, както мислишь зло.

Граждане-тѣ, извѣстени за тоа постѣпокъ Епарховъ, мѣжи, жены и дѣца стекохъ ся въ Епарховъ домъ, и искахъ го на съдъ. Озловени за свой отецъ и пастырь, тѣ вѣхъ готовы да го раскѣсѣтъ, но Василій умири народа, а Епарха уплашенъ, отпѣсти С-го неповрѣденъ и свокоденъ.

Владій, кой-то е былъ слѣга на С-го Василіа и самовидецъ на чѣдеса-та му, а послѣ наслѣдникъ на нѣговъ прѣстолъ, мѣжъ добродѣтеленъ и свѣтъ, разказва тѣзи истинѣ: Нѣкой си скитникъ правовѣренъ, на има Протерій, кой-то обыхождѣше свѣты-тѣ мѣста, науми да прѣдаде дѣщерѣ си въ единъ монастырь за да слѣгува